

NLKP XXVI kongressi suuniseid järgides

Kunagine Salla sovhoosi keskus, praegune Pälsoni sovhoosi osakond on koduks saanud paljudele. Siin on elatud inim põlvi, sija on alles tuldud. Ka linnast. Sallas asuvad kaheksaklassiline kool (koolita poleks ilmselt tänast Sällat), pood, sidesõlm, velskri- ja teeninduspunkt. Ja hea, et need kõik olemas on.

Vana vallamaja peidab oma välise halli koore all kaks kena äsja remonditud teeninduspunkti tuba. Esimeses suriseb parajasti õmblusmasin, selle tagant tõuseb üles lahke noor naine ja ütleb selgituseks: «Rahvast on praegu vähe, otsustasin kardinad ära palistada. Kui saab need ette, on hoopis hubasem.»

Siiri Pärnamägi on tellimispunktis tööde vastuvõtja. Varem oli Salla teeninduspunkt lahti päeva nädalas, nüüd iga tööpäev. Hiljaaegu saadi oma käsutusse velskripunkti ruumid, teenindustootmisvalitsuse ja Pälsoni sovhoosi ühisel hoolet tehti siin korralik remont. Nüüd

sõltub selle kandi rahva teenindamine suuresti inimesest, kes siin ametis. Aja jooksul on mus süvenenud veendumus, et maal, olgu siis poes, sidesõlmes või mujal, ei ole niisugust probleemi, nagu

teeninduskultuur. Vähemalt mitte selles mõttes, mis linnas. Kõik on ju tuttavad. Kõigile on teada, kus peres õnne olnud, keda õnnetus tabanud. Maateenindaja oskab delikaatne ja vastutulelik olla. Ta peabki seda olema, kui tahab inimeste seas lugupidamist võita.

Praegu on kartulivõtuaeg. Ilmselt seepärast käis tol hommikupoolikul teeninduspunktis vähe inimesi. Oktoobris, siis pidi palju külastajaid olema, teab Siiri Pärnamägi.

Tal on sisse seatud kausitik, kus on kirjas iga inimese soovid. Nende järgi püüab

Siiri Pärnamägi Rakverest töökodadest kaupa tellida.

«Kampsuneid, džempreid, ja muid silmkoetoteid tellin nii Rakverest kui ka Tapalt. Mõlemal pool on erinevad koed-kirjad, nii-õelda oma nägu. Seetõttu võin soovijale pakkuda suuremas valikus kaupa. Olen tähele pannud, et mida rohkem vali-

Salla teeninduspunktis

da, seda enam käib teeninduspunktis inimesi,» räägib ta.

Siiri Pärnamägi näitab kampsuneid, vaipu, voodikatteid ja aknaeesriideid. Neid oli pruuni-, roheline- ja kollasetoonilisi.

Peamine töö maateeninduspunktis ongi villa vahetamine lõnga, kampsunite ja vaipade vastu. Villa maainimesel tavaliselt jätkub, ka Salla-mail kasvatatakse hulga lambaid. Kodu kuduajad on aegade jooksul vähemaks jäänud, ka kindaid-sokke tahab maainimene villa vastu vahetada.

Maateeninduspunkti kau-

du saadetakse Rakverre ka jalatseid parandada, pesu pesumajja, rõivad keemilisse puhastusse, teleid-raadiod, pesumasinad ja kellad remonti. Kord nädalas käib kaubaauto Rakverest valmistöödega. Rakvere töökodade-ga on Siiri Pärnamägi seni heades suhetes olnud. Eriti nuri-senud pole ka tellijad. Mõni soov muidugi on. Näiteks võiks rohkem pakkuda nõbitavaid kampsuneid, nr. 8/2 villast lõnga. Villase lõnga värvitoonid sulavad aja jooksul kokku (puudus on tavaliselt tumedamatest värvidest). Aga eks tellimuste vastuvõtja peagi puuduolevaid visalt juurde nõutama.

Külanõukogu esimees Maire Annast ütleb Salla ja Rakke ümbruse teeninduse kohta järgmist: «Sallas on nüüd asjad korras. Küll aga venib Rakkes ruumide remont. Seetõttu on teenindajail pead-jalad koos ja mitmed neist sunnitud töötama poole kohaga. Villa vahetamine Rakkes ei tule praegu kõne alla, Rakke rahvas peab Sallasse sõitma. Aga loodan, et teenindustootmisvalitsus jõuab oma töödejärjega ka Rakkesse ja olukord muutub.»

Eevi KUHT